

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 6Csp/42/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121468070
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2022:6121468070.3

Uznesenie

Okresný súd Dolný Kubín v spore žalobcu: 365.bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 31 340 890, zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária RELEVANS, s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 47 232 471, proti žalovanému: Q., nar. XX.XX.XXXX, štátny príslušník N., s trvalým pobytom I., t. č. bytom S., o zaplatenie 3.412,14 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie z a s t a v u j e.

II. Žiadna zo strán sporu n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Návrhom na vydanie platobného rozkazu iniciujúcim upomínacie konanie podľa zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUK“), doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica (ďalej len „upomínací súd“) dňa 25.08.2021 ako súdu kauzálnemu príslušnému na takéto konanie, sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu voči žalovanému domáhal zaplatenia istiny 3.394,14 eur, vyčísleného zmluvného úroku z istiny 1.521,29 eur, vyčísleného úroku z omeškania od momentu poskytnutia úveru do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru vo výške 16,64 eur, poplatkov vo výške 18,- eur a 5 % ročného úroku z omeškania zo sumy 3.394,14 eur od 14.01.2020 do zaplatenia. Zároveň sa domáhal náhrady trov konania z titulu trov právneho zastúpenia vo výške 511,20 eur a z titulu súdneho poplatku zaplateného za žalobu. Žalovanú istinu a zmluvné úroky si žalobca uplatnil titulom neuhradených nárokov vyplývajúcich mu zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorú so žalovaným uzavrel dňa 17.02.2017.

2/ Nakoľko sa nepodarilo doručiť platobný rozkaz sp. zn. 5Up/960/2021 vydaný dňa upomínacím súdom podľa návrhu uvedeného v predchádzajúcom odseku žalovanému do vlastných rúk a žalobca následne podal návrh na pokračovanie v konaní, podaním takéhoto návrhu zo strany žalobcu došlo s poukazom na § 10 ods. 3 ZoUK ex lege k zrušeniu platobného rozkazu a podaním upomínacieho súdu z 23.11.2021 bola táto vec postúpená tunajšiemu súdu ako súdu, ktorý by mal byť vecne a miestne príslušným na jej prejednanie (§ 13 a § 14 Civilného sporového poriadku - ďalej len „CSP“), keď žalobca v návrhu na vydanie platobného rozkazu ako adresu pobytu žalovaného uviedol O., ktorá je v Registri obyvateľov SR uvedená ako adresa trvalého pobytu žalovaného od 28.01.2019.

3/ Zo správy OR PZ v O. zo dňa 09.10.2021 podanej vo veci Okresného súdu Banská Bystrica 18Up/813/2021 (následne išlo o vec tunajšieho súdu 6Csp/44/2021) mal súd preukázané, že žalovaný sa v mieste svojho trvalého bydliska nezdržiava, pričom obyvatelia bytového domu I. policajnému orgánu uviedli, že žalovaný sa, aj so svojou rodinou, vrátil do N. pred 3 mesiacmi a od vtedy o ňom nemajú žiadne informácie. Tunajší súd následne kontaktoval syna manželky žalovaného, ktorý súdu oznámil emailový kontakt na svoju matku a tá súdu oznámila emailový kontakt na svojho manžela. Žalovaný následne na výzvu súdu oznámil svoju adresu: S.. Taktiež na výzvu súdu oznámil, že si myslí, že slovenskému

jazyku rozumie dostatočne. Žalovanému bola prostredníctvom emailu doručená aj žaloba s prílohami a uznesenie vydané podľa ust. § 167 ods. 1, 2 CSP, na ktoré však žalovaný nijako nereagoval.

4/ Z vyššie uvedeného vyplýva, že v danom prípade ide jednak o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, s postavením žalovaného ako spotrebiteľa a súčasne ide, a to práve s ohľadom na osobu žalovaného, ktorý je štátnym občanom N., kde aj žije, o spor s medzinárodným prvkom. Žalovaný sa už v čase podania návrhu na vydanie platobného rozkazu (25.08.2021) nezdržiaval na území SR, keď na územie N. mal odísť 3 mesiace pred 09.10.2021 (dátum vyhotovenia oznámenia OR PZ O.), teda k odchodu došlo v júni, resp. maximálne v júli 2021. Z tohto dôvodu súd pristúpil k skúmaniu svojej právomoci v tejto veci.

5/ Podľa čl. 6 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „nariadenie“), ak žalovaný nemá bydlisko na území členského štátu, právomoc súdov každého členského štátu sa určí podľa právneho poriadku tohto členského štátu, ak nie je inak ustanovené v článku 18 ods. 1, článku 21 ods. 2 a v článkoch 24 a 25.

6/ Podľa článku 18 ods. 1 nariadenia, spotrebiteľ môže žalovať druhého účastníka zmluvy buď na súdoch členského štátu, v ktorom má tento účastník bydlisko, alebo bez ohľadu na bydlisko druhého účastníka - na súdoch podľa miesta bydliska spotrebiteľa.

7/ Ustanovenie článku 21 ods. 2 nariadenia sa týka určovania právomoci vo veciach individuálnych pracovných zmlúv a ustanovenie článku 24 nariadenia výlučnej právomoci súdov členských štátov dopadajúcou mimo rámec predmetu tohto sporu.

8/ Článok 25 nariadenia upravuje voľbu právomoci účastníkov zmluvy dohodou o voľbe právomoci na riešenie sporov, ktoré vznikli alebo môžu vzniknúť v súvislosti s konkrétnym právnym vzťahom, ktorá musí byť písomná alebo písomne potvrdená (ods. 1 písm. a), vo forme, ktorá je v súlade s praxou, ktorú medzi sebou zaviedli účastníci zmluvy (ods. 1 písm. b).

9/ V danom prípade súd z návrhu na vydanie platobného rozkazu a ani k nej pripojených listinných dokladov nezistil pri určovaní právomoci možnosť postupu, či už podľa čl. 18 ods. 1 alebo článku 25 nariadenia, preto ďalej nepostupoval podľa tohto nariadenia, ale v súlade s právnym poriadkom SR.

10/ Nakoľko ustanovenia dvojstrannej medzinárodnej zmluvy uzatvorenej ešte medzi ČSSR a SFRJ o úprave právnych vzťahov v občianskych, rodinných a trestných veciach, uverejnenej v prílohe vyhlášky MZV ČSSR č. 207/1964 Z. z., ktoré platia pre Slovenskú republiku a N. ako nástupnícke štáty, neobsahujú kolízne normy upravujúce právomoc súdov v majetkových veciach, je potrebné v danom prípade pri skúmaní právomoci postupovať podľa zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení neskorších zmien (ďalej len „MPSaP“).

11/ Podľa § 37 MPSaP, ak ďalej nie je ustanovené inak, právomoc slovenských súdov je daná, ak osoba, proti ktorej smeruje návrh (žaloba), má na území Slovenskej republiky bydlisko alebo sídlo a ak ide o majetkové práva, ak tu má majetok.

12/ Ako už bolo uvedené v čase rozhodnom pre určenie právomoci vec prejednať a rozhodnúť, t. j. v čase podania žaloby, sa žalovaný zdržiaval v štáte, v ktorom sa narodil a ktorého je štátnym príslušníkom, teda zdržiaval sa v N.. Hoci má na území Slovenskej republiky evidovaný trvalý pobyt, pojem bydlisko, ktorý používa MPSaP nemožno považovať za pojem s rovnakým obsahom a významom ako pojem trvalý pobyt. Trvalý pobyt totiž vyjadruje iba registrovaný právny stav bez ohľadu na to, či sa osoba v mieste trvalého bydliska skutočne a reálne zdržiava (napr. uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo/37/2017 zo dňa 22.08.2018). Na základe uvedeného súd konštatuje, že žalovaný na území Slovenskej republiky bydlisko nemá, pretože toto má v N. od júna, resp. júla 2021.

13/ Právomoc tunajšieho, resp. slovenského súdu nemožno založiť ani na splnení druhej podmienky § 37 MPSaP „ak ide o majetkové práva, ak tu má majetok“. Formuláciu uvedeného ustanovenia „ak tu má majetok“ nie je totiž možné vykladať extenzívne v tom duchu, že stačí mať na území Slovenskej republiky akýkoľvek majetok (hoci aj účet v banke a podobne), ale musí ísť práve o ten majetok, ktorý je predmetom konania. K rovnakému záveru dospela aj relevantná odborná literatúra (.. Slovenský súd si

teda nemôže založiť právomoc v spore o právach viažucich sa k majetku v inom štáte s odôvodnením, že osoba proti ktorej žaloba smeruje, má na území Slovenskej republiky majetok, ak je tento majetok odlišný od toho, o ktorom sa má v konaní rozhodovať (viď uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo/37/2017 zo dňa 22.08.2018). V danom prípade súd konštatuje, že spor sa netýka takého majetkového práva, ktoré by sa viazalo na majetok, ktorý by žalovaný mal na území SR.

14/ Podľa § 37a MPSaP, právomoc slovenského súdu je daná aj: a) vo veciach týkajúcich sa pracovných zmlúv, ak je žalobcom zamestnanec, ktorý má bydlisko na území Slovenskej republiky, b) vo veciach týkajúcich sa poisťných zmlúv, ak je žalobcom poisťník alebo osoba oprávnená z poistenia a žalobca má bydlisko alebo sídlo na území Slovenskej republiky, c) vo veciach týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv, ak je žalobcom spotrebiteľ, ktorý má bydlisko alebo sídlo na území Slovenskej republiky, d) vo veciach ostatných zmlúv, ak tovar mal byť alebo bol odovzdaný, služby poskytnuté alebo práce vykonané na území Slovenskej republiky; inak ak miesto plnenia malo byť alebo bolo na území Slovenskej republiky.

15/ V danej veci s ohľadom na predmet konania nemožno založiť právomoc slovenského súdu podľa § 37b, rovnako ani podľa § 37c, § 37d ZMPSaP a napokon nedošlo ani k založeniu právomoci písomnou dohodou zmluvných strán, resp. písomným potvrdením takejto dohody v súlade s ust. § 37e ZMPSaP, keď podľa odseku 5 daného ustanovenia vo veciach týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv by prípadná dohoda o právomoci bola platná len vtedy, ak nevyklučuje právomoc súdu štátu, na ktorého území má bydlisko žalobca, alebo bola uzatvorená až po vzniku sporu.

16/ Podľa § 9 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak spor alebo vec nepatrí do právomoci súdu Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví.

17/ S poukazom na vyššie uvedené súd konštatuje, že nemá právomoc konať v tejto veci, pričom existencia právomoci je jednou zo základných procesných podmienok pre to aby konanie mohlo prebiehať a mohlo byť v ňom meritorne rozhodnuté. Nakoľko ide o nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, súd postupujúci podľa cit. ustanovenia § 9 CSP toto konanie zastavil.

18/ O trovách tohto konania súd rozhodol postupom podľa § 256 ods. 1 CSP tak, že ich náhradu nepriznal žiadnej zo strán sporu, keďže konanie bolo zastavené a zavinenie na zastavení nemožno pričítať žiadnej zo strán.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 357 písm. a) a m) a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).